

History, Halacha and the Maccabees

Leadership of Period

Beis Din of Chashmonai

1. Talmud Bavli, Sanhedrin 82a

כי אתא רב דימי אמר בית דינו של חשמונאי גזרו הבא על הכותית חייב עליה משום נשג"א

Discord

2. Avos 1

שמעון הצדיק היה משגירי כנסת הגדולה.

אנטוניגוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק.

יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם.

יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם.

יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו מהם.

שמעיה ואבטליון קבלו מהם.

הלל ושמאי קבלו מהם.

3. Megilas Taanis, Tishrei

בשלישה בתשרי איתנטיילת אדרכתא מן שטריא:

שפעם א' גזרה מלכות יון הרשעה גזירה על ישראל ואמרו להם אין לכם חלק באלהי ישראל ולא היו מזכירין שם שמים בפיהם וכשגברה בית חשמונאי ונצחום התקינו שיהיו כותבין שם שמים אפי' בשטרות וכך היו כותבין בשנת כך וכך ליוחנן כ"ג שהוא משמש לאל עליון. וכששמעו חכמים בדבר אמרו וכי מזכירין שם שמים בשטרות למחר פורע זה את חובו וקורע את שטרו ונמצא ש"ש מוטל באשפה ובטלום ואותו היום עשו אותו י"ט:

Composed in Talmudic Israel/Babylon (c.40 - c.70 CE). Megillat Taanit (The Fast Scroll) is a chronicle which enumerates 35 eventful days on which the Jewish nation either performed glorious deeds or witnessed joyful events. These days were celebrated as feast-days. Public mourning was forbidden on 14 of them, and public fasting on all. The days are enumerated, not in the chronological order of the events they commemorate, but in the sequence of the calendar. In most of the editions this chronicle consists of two parts, which are distinct in language and in form. The text or Megillat Ta'anit proper, written in Aramaic and containing merely brief outlines in concise style and the Scholia or commentaries on the text, written in Hebrew no earlier than the 7th Century. Megillat Ta'anit is extant in many editions, and has had numerous commentaries. The best edition of the Aramaic and Hebrew text is that of Vered Noam.

4. Rambam, Chunukah 3:1-3

וכשגברו ישראל על אויביהם ואבדום בכ"ה בחודש כסלו הנה ונכנסו להיכל ולא מצאו שמן טהור במקדש אלא פך אחד ולא הנה בו להדליק אלא יום אחד בלבד והדליקו ממנו גרות המערכה שמונה ימים עד שפיתשו זיתים והוציאו שמן טהור:

When, on the twenty-fifth of *Kislev*, the Jews had emerged victorious over their foes and destroyed them, they re-entered the Temple where they found only one jar of pure oil, enough to be lit for only a single day; yet they used it for lighting the required set of lamps for eight days, until they managed to press olives and produce pure oil.

ומפני זה התקינו חכמים שבאותו הדור שיהיו שמונת הימים האלו שפתולתן כ"ה בכסלו ימי שמחה והלל ומדליקין בהן הנרות בערב על פתחי הבתים בכל לילה ולילה משמונת הלילות להתראות ולגלות הנס. וימים אלו הן הנקראין הנגפה והן אסורין בהקפד ותענית פימי הפורים. והדלקת הנרות בהן מצוה מדברי סופרים פקריאת המגילה:

Because of this, the sages of that generation ruled that the eight days beginning with the twenty-fifth of *Kislev* should be observed as days of rejoicing and praising the Lord. Lamps are lit in the evening over the doors of the homes, on each of the eight nights, so as to display the miracle. These days are called *Hanukkah*, when it is forbidden to lament or to fast, just as it is on the days of *Purim*. Lighting the lamps during the eight days of *Hanukkah* is a religious duty imposed by the sages, like the reading of the *Megillah* on *Purim*.

The Zug

5. Talmud Bavli, Temurah 16a

דופי של סמיכה קתני והא יוסף בן יועזר גופיה מיפליג פליג בסמיכה כי איפליג בה בסוף שניה דבצר ליבא

6. Rashi, ad loc.

דבצר ליבא - שנתמעט הלב בסוף שנותיו נשתכחו:

7. Bereishis Rabba 65:22

יוסף מְשִׁיתָא, בְּשַׁעָה שְׁבַקְשׁוּ שׁוֹנְאִים לְהַכְנִס לְהַר הַבַּיִת אָמְרוּ יִכְנַס מֵהֶם וּבָהֶם תַּחֲלֶה, אֲמַרִין לִיה עוֹל וּמָה דַּאת מַפִּיק דִּידֶךָ, נִכְנַס וְהוּצִיא מְנוּרָה שֶׁל זָהָב, אָמְרוּ לוֹ אִין דְּרַכּוּ שֶׁל הַדְּיוּט לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ, אֲלֵא עוֹל זְמַן תְּנִינּוֹת וּמָה דַּאת מַפִּיק דִּידֶךָ, וְלֵא קַבְלַ עֲלִיּוֹ, אָמַר רַבִּי פִּינְחָס נִתְּנוּ לוֹ מִכֶּסֶּשׁ שְׁלֹשׁ שָׁנִים, וְלֵא קַבְלַ עֲלִיּוֹ, אָמַר לֵא דִּי שֶׁהַכְּעַסְתִּי לְאֱלֹהֵי פַעַם אַחַת אֲלֵא שְׁאַכְעִיסֵנוּ פַעַם שְׁנִיָּה. מָה עָשׂוּ לוֹ נִתְּנוּ אוֹתוֹ בַּחֲמוּר שֶׁל חֲרָשִׁים וְהִיוּ מְנַסְרִים בּוֹ, הִיָּה מְצוּחַ וְאוֹמֵר וּוִי אוֹי אוֹי שֶׁהַכְּעַסְתִּי לְבוֹרְאִי. וַיִּקּוּם אִישׁ צְרוּרוֹת הִיָּה בֶן אַחוֹתוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסֵי בֶן יוֹעֶזֶר אִישׁ צְרִידָה, וְהוּוּ רַכִּיב סוֹסִיא בְּשַׁבְתָּא אֲזַל קוּמִי שְׂרִיתָא לְמַצְטַבְלָא, אֲמַר לִיה חֲמִי סוֹסִי דְאַרְכַּבִּי מְרִי וְחֲמִי סוֹסֶךָ דְאַרְכַּבְךָ מְרִךְ. אָמַר לוֹ אִם כֶּךָ לְמַכְעִיסִי קַל וְחֲמַר לְעוֹשֵׁי רְצוֹנוֹ, אָמַר לוֹ עָשֵׂה אָדָם רְצוֹנוֹ יוֹתֵר מִמֶּךָ, אָמַר לוֹ וְאִם כֶּךָ לְעוֹשֵׁי רְצוֹנוֹ קַל וְחֲמַר לְמַכְעִיסִי. נִכְנַס בּוֹ הַדְּבַר כְּאִרְסָא שֶׁל עַכְנָא, הִלֵּךְ וְקִים בְּעַצְמוֹ אָרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין, סְקִילָה, שְׂרַפָּה, הַרְגַּ וְחֲנֹק, מָה עָשָׂה, הִבִּיא קוֹרָה נְעֻצָה בְּאַרְץ וְקָשֶׁר בָּהּ נִימָא וְעַרְףְּ הַעֲצִים וְהַקִּיפֵן גְּדַר שֶׁל אַבְנִים, וְעָשָׂה מְדוּרָה לְפָנָיָה וְנַעֲץ אֶת הַחֲרָב בְּאַמְצַע וְהַצִּית הָאוּר תַּחַת הַעֲצִים מִתַּחַת הַאֲבָנִים, וְנִתְּלָה בְּקוֹרָה וְנִחְנַק, קִדְּמַתּוֹ הָאֵשׁ, נִפְסְקָה הַנִּימָה, נִפְלָא לָאֵשׁ, קִדְּמַתּוֹ חֲרָב וְנִפְלָא עֲלֵיו גְּדַר וְנִשְׂרַף. נִתְּנַמְנַם יוֹסֵי בֶן יוֹעֶזֶר אִישׁ צְרִידָה וְרָאָה מִטַּתּוֹ פְּרַחָה בְּאוּרִי, אָמַר בְּשַׁעָה קְלָה קְדָמַי זֶה לְגַן עֵדֶן.

8. Mishna, Sotah 9:9

מְשַׁמַּת יוֹסֵי בֶן יוֹעֶזֶר אִישׁ צְרִידָה וְיוֹסֵי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם, בְּטָלוּ הָאֲשָׁכּוּלוֹת, שְׁנַאָמַר (מִיכָה ז) אִין אֲשָׁכּוּל לְאָכַל בְּכוּרָה אִוְתָהּ נִפְשֵׁי:

When Yose ben Yoezer of Zeredah and Yose ben Yohanan of Jerusalem died, the grape-clusters ceased, as it is said, "There is not a cluster [of grapes] to eat; not a ripe fig I could desire [The pious are vanished from the land, none upright are left among men]" (Micah 7:1-2).

Questions in War

Fighting on Shabbos

Composed in Second Temple Judea (c.145 - c. 125 BCE). 1 Maccabees is a book written in Hebrew by a Jewish author after the restoration of an independent Jewish kingdom, about the latter part of the 2nd century BC. The original Hebrew is lost and the most important surviving version is the Greek translation contained in the Septuagint. The book is held as canonical scripture by some Christian churches (including Catholic, Orthodox, and Coptic churches), but not by Anglican and Protestant denominations. Such Protestants consider it to be an apocryphal book (see also Deuterocanon). In modern-day Judaism, the book is often of great historical interest, but has no official religious status.

9. Sefer Maccabees I:2:29-42

So he and his sons fled into the mountains, and left all that ever they had in the city.
Then many that sought after justice and judgment went down into the wilderness, to dwell there: Both they, and their children, and their wives; and their cattle; because afflictions increased sore upon them.
Now when it was told the king's servants, and the host that was at Jerusalem, in the city of David, that certain men, who had broken the king's commandment, were gone down into the secret places in the wilderness, They pursued after them a great number, and having overtaken them, they camped against them, and made war against them on the sabbath day. And they said unto them,
Let that which ye have done hitherto suffice; come forth, and do according to the commandment of the king, and ye shall live.
But they said, We will not come forth, neither will we do the king's commandment, to profane the sabbath day
So then they gave them the battle with all speed.
Howbeit they answered them not, neither cast they a stone at them, nor stopped the places where they lay hid; But said, Let us die all in our innocency: heaven and earth will testify for us, that ye put us to death wrongfully.
So they rose up against them in battle on the sabbath, and they slew them, with their wives and children and their cattle, to the number of a thousand people.
Now when Mattathias and his friends understood hereof, they mourned for them right sore.

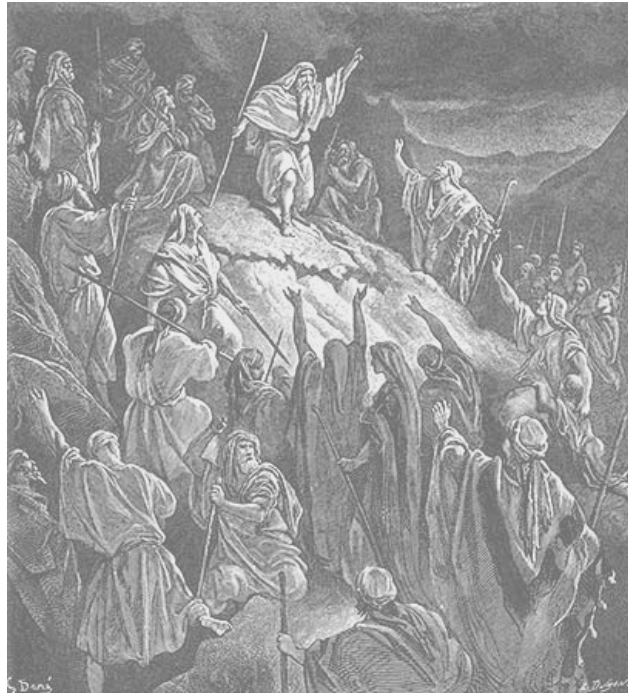
ויברח הוא ובניו אל הרי המדבר, ויעזבו כל אשר להם בתוך העיר.
וכל האנשים אשר נגעה תורת ה' בלבבם הלכו אחריהם וינסו המדברה.
וישבו שם הם ונשיהם וטפם ומקניהם, כי גבר הקצף מאוד מאוד.
וישמעו אנשי המלך בעיר דוד אשר בירושלים כי רבים הכבידו את לבם לבלתי עשות את מצות המלך.
וכי גם עזבו את הערים להסתתר במדבר ונקבצו אליהם עם רב.
ויקומו פתאום להתגולל עליהם ביום השבת. ויאמר להם:
עד אנה מיאנתם לשמוע בקול המלך, קומו נא וצאו מזה ועשו את מצוותי וישבתם בטח.
ויענו ויאמרו, לא נצא, כי את דבר המלך לא נעשה, ואת השבת לא נחלל.
וייגשו אל המערה ויערכו כלי מלחמה לקראתה.
והאנשים אשר בקרבה לא הרימו את ידיהם לירות אבן או לסכור את פיה.
ויאמרו אליהם: נמותה הפעם בניקיון כפנו, והשמים והארץ עדים בנו כי בזדון תהרגונו. ויפלו עליהם ביום השבת, ויהרגו כל אשר במערה. וימותו הם ונשיהם וטפם ומקניהם.
ויהיו המתים כאלף נפש.
ומתתיהו ורעיו שמעו את הדבר וייצר להם מאוד.

Killing Hellenized Jew

10. Megillas Taanis, Elul

בְּעֶשְׂרִין וּתְרִין בֵּיהַ תִּבְנֶא לְקַטְלָא מִשְׁמֵדִיא:

On the 22nd thereof we began to slay the wicked.

Preventing Intermarriage

11. Talmud Bavli, Avodah Zarah 36b

[דכי אתא רב דימי אמר ב"ד של חשמונאי גזרו] ישראל הבא על העובדת כוכבים חייב משום נשג"א

As when Rav Dimi came from Eretz Yisrael to Babylonia, he said: **The court of the Hasmoneans decreed that a Jew who engaged in intercourse with a gentile woman bears liability for transgressing four prohibitions, represented by the mnemonic: *Nun, shin, gimmel, alef*.** These letters stands for: Menstruating woman [*nidda*], maidservant [*shifha*], gentile [*goya*], and married woman [*eshet ish*]. By rabbinic law, a man who engages in intercourse with a gentile woman is considered to have violated the prohibitions involved in having intercourse with all four of these women.

כי אתא רבין אמר משום נשג"ז

And **when Ravin came** from Eretz Yisrael to Babylonia, he **said**: He bears liability **for** four prohibitions represented by the mnemonic: **Nun, shin, gimmel, zayin**, which stands for: Menstruating woman [*nidda*], maidservant [*shifha*], gentile [*goya*], and prostitute [*zona*]. In any case, it is apparent that this decree was in force before the time of the students of Shammai and Hillel.

כי גזרו בית דינו של חשמונאי ביאה אבל ייחוד לא ואתו אינהו גזור אפלי ייחוד ייחוד נמי בית דינו של דוד גזרו
The Gemara answers: **When the court of the Hasmoneans decreed**, they prohibited only **sexual intercourse**, but with regard to **seclusion** with a gentile woman, **no**, they did not prohibit that. **And** the students of Shammai and Hillel **came** and **decreed** that **even seclusion** with a gentile woman is prohibited. The Gemara raises an objection: **Seclusion** was **also** prohibited earlier, as **the court of King David decreed** that with regard to this matter.

Questions in Fixing the Mikdash

Purifying the Mizbeiach

12. Maccabees I:4:43-46

And they saw that the altar of the offering had been profaned, and they took heart counsel together in order to decide what to do.
And they plan which they devised was to pull it down altogether, in order that it not be a stumbling block for them since foreigners had profaned it. And they tore it down.
And they placed the stones on the Temple mount in a certain place, until a prophet would stand up among Israel and teach them what was to be done.
And they took whole stones which iron had never touched, as is written in the Torah of the Lord, and they built a new altar in the likeness of the first one.
And they repaired the breaches in the Holy Temple, and all that which was within the sanctuary, and they sanctified the courtyard and all that was in it.

ויראו את מזבח העולה כי חולל, ויועצו לב יחדו כדת מה לעשות. ותהי העצה היעוצה לנתוץ את המזבח עד רדתו, לבלתי היות להם למכשול, יען כי חיללוהו זרים. וייתצו אתו. ויניחו את האבנים על הר הבית אל מקום פלוני אלמוני, עד אשר יקום נביא בישראל להורותם את אשר יעשון. ויקחו אבנים שלמות אשר לא עלה עליהן ברזל, ככתוב בתורת ה' ויבנו מזבח חדש כתבנית הראשון. וישובו לבנות את פרצי המקדש ואת כל אשר מבית להיכל, ויחטאו את החצר ואת כל אשר בו.

Building the Menorah

13. Megillas Taanis, 25 Kislev

ומה ראו להדליק את הנרות אלא בימי מלכות יון שנכנסו בית חשמונאי להיכל שבעה שפודין של ברזל בידם וחפום בעץ והדליקו בהם את המנורה.

14. Talmud Bavli, Menachos 28b

ר' יוסי בר רבי יהודה אומר אף של עץ לא יעשה כדרך שעשו מלכי בית חשמונאי אמרו לו משם ראייה שפודים של ברזל היו וחיפום בבעץ העשירו עשאום של כסף חזרו והעשירו עשאום של זהב

The *baraita* continues: **Rabbi Yosei, son of Rabbi Yehuda, says:** One may not even fashion a candelabrum from wood, in the manner that the kings of the Hasmonean monarchy did in the Temple. The Candelabrum used in the Temple in the time of the Hasmonean kings was fashioned from wood. The Rabbis **said to** Rabbi Yosei, son of Rabbi Yehuda: You seek to bring a **proof from there?** In the time of the Hasmoneans the Candelabrum was not fashioned from wood but from spits [*shappudim*] of iron, and they covered them with tin. Later, when they grew richer and could afford to fashion a Candelabrum of higher-quality material, they fashioned the Candelabrum from silver. When they again grew richer, they fashioned the Candelabrum from gold.

Bowing in Front of the Soreg

15. Mishna, Middos 2:3

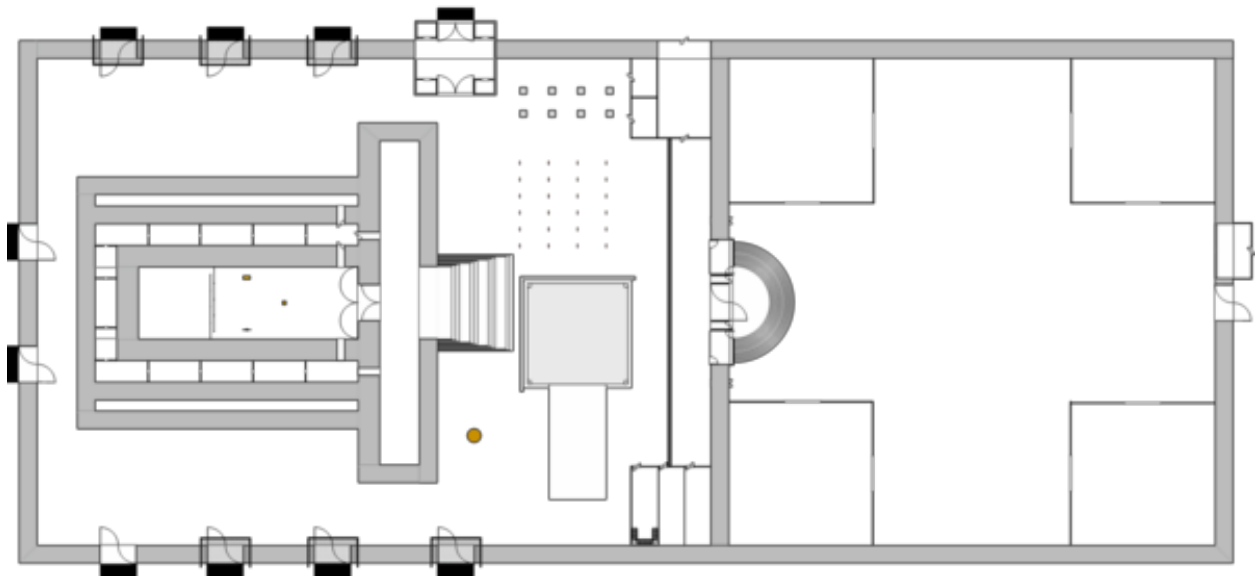
לפנים ממנו, סורג, גבוה עשרה טפחים. ושלוש עשרה פרצות היו שם, שפרצום מלכי גו. קזרו וגדרום, וגזרו כנגדם שלש עשרה השתתרויות.

Inside of it [the wall of the Temple Mount] was the *Soreg* [a low fence around the Temple, which served as a boundary, beyond which entry to those impure was

prohibited] ten *tefachim* [hand-breadths] high. There were thirteen breaches in it, made originally by the Greek kings, and when the Jews fixed these breaches, they enacted thirteen prostrations equivalent to them.

כתובת הסורג ביוונית - איסור על גויים
להיכנס לתחום בית המקדש

16. Maccabees I:9:54-56

Besides, he took the chief men's sons in the country for hostages, and put them into the tower at Jerusalem to be kept. Moreover in the hundred fifty and third year, in the second month, Alcimus commanded that the wall of the inner court of the sanctuary should be pulled down; he pulled down also the works of the prophets.

ואת בני נשיאי הארץ לקח לבני ערובה
ויכלאם במצודה בירושלים.
ויהי בחודש השני, בשנת שלוש
וחמישים ומאה, ויצווה אליקים
להרוס את החומה התיכונה לדביר
הבית אשר הקימו הנביאים לפניו.

The Watch of Bilga

17. Mishna, Sukkah 5:8

הַנִּכְנָסִין חוֹלְקִין בְּצָפוֹן, וְהַיּוֹצֵאִין בְּדָרוֹם. בְּלִגָּה לְעוֹלָם חוֹלְקֵת בְּדָרוֹם, וְטַבְעֶתָּהּ קְבוּעָה, וְחַלּוֹנָהּ סְתוּמָה:
That which was entering distributed [the breads] in the north [of the Temple court], and that which was leaving [distributed] in the south. Bilgah [one of the priestly shifts] always distributed [their share of the bread] in the south, and their ring [for hanging the sacrificial animals] was fastened [down on the wall], and their window [to their chamber] was blocked up.

18. Tosefta Sukkah 4:13

בלגה לעולם חולקת בדרום וטבעתה [קבועה וחלונה סתומה] מפני מרים בת בלגה [שנעשית מומרת] ונשאת לסרדיוט אחד ממלכי נכרים וכשנכנסו נכרים להיכל [באתה וטפחה על גגו של מזבח אמרה לון] לוקיס לוקיס אתה החרבת ממונם של ישראל ולא עמדת להם בעת צרתם ויש אומרים [מפני עכוב משמרות נכנס ישבב תחתייה לפיכך בלגה נראית יוצאה לעולם וישבב נראית נכנס לעולם כל השכנים הרעים לא קבלו שכר חוץ מישבב שהוא שכנה של בלגה וקבל שכר].

Bilgah's ring is for ever fixed and his window closed, because Miriam, the daughter of Bilgah, apostatized and married an officer of the kings of Greece, and when the Greeks entered the Temple, Miriam came and struck the top of the altar, saying to it, "Wolf, wolf, you have destroyed the wealth of Israel, and have not helped them in the time of their distress!" There are some who say that because he delayed to take up his watch, and Jeshebeab his brother came and took his place, that he is excluded for ever and Jeshebeab included for ever. Those who are neighbors to evil men receive no reward, save Jeshebeab, the neighbor of Bilgah, who received a reward.

